

Kondor Katalin: Adventben, a gonosz markában

2025 december 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nincsenek okos és hiteles párbeszéddek, van viszont er?szak és vannak fegyverek. Minden nap.

Nem feltétlenül azért választottam cikkem címéül a fenti pár szót, mert a napokban éppen az ausztrál kontinensen

történt, hogy Sydney belvárosában fegyveresek támadtak zsidókra, egy, a hanuka idején szokásos gyertyagyújtás idején. Eddig ugyebár csak az Európának nevezett kontinensünket, no meg olykor az Egyesült Államokat tisztelték meg a káoszkeltek ilyen-olyan erőszakos bűncselekményekkel, most már Ausztrália is ide sorolható. Kérdezem a világ hatalmasaitól: ezt akarjátok? Azt, hogy egyetlen békés hely se maradjon a földgolyón? Úgy ténik, igen. A káoszkeltek háborúpártiak nem nyugszanak. Nem kell persze messze mennünk, Európa végtelenül tehetségtelen és erkölcstelen vezetése, Ursula von der Leyen most éppen azzal akarja a káoszt fokozni, hogy az úgynevezett befagyasztott orosz vagyont el óhajtja zabrálni. Nyilván, hogy csókosának, Zelenszkijnek adja, s ezzel bekerüljön az „Európa angyalai” panteonjába. Hogy milyen jogi alapon, azt nem tudom, jó volna, ha minket, laikusokat is felvilágosítanának arról, mi ennek a cselekedetnek a törvénynek megfelelő magyarázata. A káoszfokozás mindenképpen, a többit nem tudom, már csak azért se, mert annyi van belőle azóta, amióta beléptünk az unióba, hogy már lexikonokat tölthetnénk meg az unió ilyen-olyan igazságtalan és erkölcstelen döntéseivel. Meddig tartjuk még? Ez a tisztességes polgár kérdése, melyre persze nemigen jön válasz. Kiszolgáltatottá váltunk ebben a társaságban, s ez már jószerevével napi tapasztalat. A gonosz nem adja meg könnyen magát. Nem törődik velem, sőt bosszantja is, hogy aki Európában nőtt fel, az keresztény alapokon nyugvó kultúrát kapott ajándékba. Akár hithű katolikus, református, avagy evangélikus, amit készen kapott, a gyönyörű templomokat, palotákat, festményeket, zeneműveket, regényeket, verseket – no meg a tízparancsolatot –, azt cáfolhatatlanul keresztény gyökerekből táplálkozva alkották meg az építészek és más mesteremberek. S az, hogy most olyan korban élünk, amely mindent le akar rombolni, amit ezek az alkotások sugallnak, ami belülről épít identitást, hitet, nemis hovatartozást, hagyományt, és fűképp nemzethez való hűséget, az szintén tagadhatatlan.

Az adventről azt tanították nekünk, hogy elcsendesülést, gondolkodást kívánunk a fontos dolgokról, a megváltásról, a Teremtés és a teremtés csodájáról. Csakhogy ez idő tájt az életünk eseményeit gonosz erő határozzák meg, az ordító, egymásnak fenekedő senkiházik, sátáni alakok, akiknek a pénz az istene. Ez az ország jött el, a provokációk világa. Számos jel mutat erre, egy példa éppen most jutott eszembe, valószínűleg többen emlékeznek rá, hogy amikor a Notre-Dame leégett vagy leégették, akkor a hasznosítására javasolt tervek között olyan is szerepelt, hogy legyen belőle vásárcsarnok, azaz zöldségpiac. Bravó! – mondtuk keserűen, és lenyeltük, bocsánat, a franciák lenyelték a provokációt. Igen, a gátlástalan provokációk és parancsuralmak korszakában élünk, s a gonosz markában, bár ígéretekkel meg okoskodó magyarázatokkal tele van a padlás. Nézzük csak! Mondták, hogy villámháború lesz az orosz–ukrán csata. Nem lett, s még mindig tart. Körvonalazódik a béke! – mondják. Mi nem látjuk ezt, avagy nem ezt látjuk. Mondták, hogy nagyobb anyagi veszteség nélkül megússzuk. Hatalmasok a veszteségek, nem úsztuk meg. Az unió országainak szuverenitást ígértek, viccelni tetszettek?

Nem sorolom tovább, igencsak itt ücsörgünk a gonosz markában. Demokrácia? Kereszténység? Jog? Van még? Aztán a Covid és más titokzatos dolgok, ostoba szankciók – nem sorolom. A gonosz markában vagyunk. Miközben pontosan tudjuk, s szerintem Európa normális emberei is tudják, hogy ez nem a mi háborunk, ez nem a miáltalunk elképzelt élet.

Nincsenek okos és hiteles párbeszédetek, van viszont erőszak és vannak fegyverek. Minden nap. S ezeket a mindennapokat nem a józan ész, nem a mérlegelés, a megértés uralja, hanem az erő politikája. A józan ész eltűnt, a gonosz feltűnt. S van egy érdekes kérdés is! Kezdhetsz-e új életet Európa? Elméltünk már erről többen, de sajnos nem találtuk meg a hihető választ. Bocsánat, hogy egy régebbi cikkemből idézek. Öt évvel ezelőt írtam, írtuk meg többen is, hogy aligha kezdhet új életet Európa, mert egy új élet kezdéséhez először is be kell látni a korábbi hibákat. Csakhogy a vén Európa nem látott be semmit. Semmilyen hibát, amit már elkövetett. Csipkerózsika-álomba szenderült, szépsége megkopott, tétlenül nézi, hogy határait ostromolják, népeit öldöksik, templomait megbecstelenítik, gyermekeiket megrontják, és minden erejével azon van, hogy felejtse el mindenki azt a szót, hogy NEMZET. Nos, a felsoroltaknál sokkal nagyobb Európa urainak bűne. Egy történész barátom akkoriban azt mondta nekem, ne aggódjak, kontinensünket nem fogják tömegesen megsiratni. Valószínűleg igaz volt. Nem tudom, Európa népessége gondolkodik-e minderről, mindenestre mi akkor abban egyeztünk meg, hogy Európa csak abban az esetben kezdhet új életet és rízhetsz meg önmagát, ha megálljt kiált az életet elsűrkítől, hagyományokat sárba tipró globalizációnak, a másság logikátlan ajnázásának, és visszatér önmagához. Már ha még emlékezik egyáltalán, milyen volt valamikor, a fénykorában. Ha ezt nem teszi meg, elveszett. Marad a gonosz markában.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló